

ROVEŇSKÉ OUŠKO

1. číslo

Podzim 2023

Úvodník	3
Představení redakce	4
Stalo se...	5 - 13
Rozhovory	14 - 18
Perličky a vtipy ze školních lavic	19 - 20
Práce našich žáků	21 - 27
Literární soutěž	28
Vánoce u sousedů	29 - 30
Luštění	31

ÚVODNÍK

Milí čtenáři,

novináři z 8. a 9. třídy si pro vás připravili první číslo nově pojmenovaného školního časopisu. Letošní název vymyslela Maruška Pfeiferová, a to ROVENSKÉ OUŠKO.

Název ji napadl na základě minulého pojmenování našeho občasníku. Proč ouško? Jako správní novináři musíme mít ouška nastražená, abychom pro vás nasbírali co nejvíce informací a neunikla nám ani myš.

Jako každý rok vám přinášíme rozhovory se žáky i zaměstnanci školy, reportáže ze školních akcí, práce žáků a perličky, které se objevily v testíkách. Nemůžeme zapomenout ani na zdařilé práce žáků, zkrátit dlouhou chvíli si můžete nejen čtením příběhů, ale i při luštění.

Pro soutěživé vyhlášíme vánoční klání v psaní, nezapomeňte se zúčastnit.

Krásné počtení vám jménem redakce přeje

Kateřina Krejčíková

PŘEDSTAVENÍ REDAKCE

Tereza Dubská

Do školního časopisu se přihlásila, protože ráda píše (a do jiných předmětů se jí nechtělo). Mezi její koníčky patří chození ven s kamarády, chození na procházky se psem a čtení. Její oblíbené předměty jsou chemie a angličtina. Má ráda psy, západy slunce a hudbu.

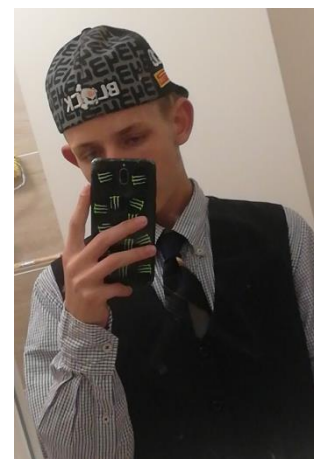
Marie Pfeiferová

Do časopisu se rozhodla jít, protože umělecky ani sportovně nadaná není a bohužel anglicky také neumí. Ve škole ji baví volné hodiny a přestávky. Mezi její zájmy patří spaní, uklízení, dívání se na filmy a chození ven s kamarády.

Martin Škoda

Školní časopis byl pro něj jasnou volbou, protože chtěl získat plusové body. Rád jezdí na koloběžce s kamarády. Taky rád papá, protože má často hlad.

STALO SE...

Zahájení školního roku

V pondělí 4. září jsme společně se žáky zahájili nový školní rok 2023 - 2024. Žáci II. - IX. tříd se sešli ve svých třídách s třídními učiteli a řekli si důležité informace týkající se nadcházejících dní. Pro prvňáčky bylo připravené slavnostní zahájení v jejich třídách I. A a I. B. S dětmi přišli jejich rodiče, prarodiče i sourozenci, a tak bylo ve škole veselo.

Žáky přivítala paní ředitelka Mgr. Jarmila Michálková, dále k nim promluvil pan starosta Ing. Miloš Horák. Program zpestřily starší žákyně školy Bára Kuchyňková a Daniela Kučerová vtipnými básničkami se školní tematikou. Kromě krásných zážitků z tohoto slavnostního dne si děti odnesly domů krásné dárečky věnované Pardubickým krajem a Obecním úřadem Dolní Roveň.

Velmi si přejeme, aby tento školní rok byl pro všechny úspěšný a pohodový.

Návštěva VČD Pardubice

Dne 18. 9. 2023 navštívila 8. a 9. třída Východočeské divadlo v Pardubicích. Divadelní hra Mladého divadelního studia LAIK pod taktovkou pana Zdeňka Rumpíka většinu žáků zaujala.

Samotný název - „Přestupní stanice: Strach“ napovídá, že se jedná o těžké téma, které však bohužel dnešní mládeži není cizí. Děti si užívaly perfektních výkonů mladých herců, neotřelého ztvárnění, a dokonce se jim povedlo s jedním z nich i vyfotit! Věřím, že si odnesly i ponaučení a vědomí, že na problémy nikdy nemusí být samy...

Mgr. Ivana Šmaterová

Nohejbalový turnaj

V pondělí 25. 9. 2023 se v Holicích uskutečnil nohejbalový turnaj, kterého se zúčastnili chlapci z naší školy. Chlapci byli rozděleni do dvou týmů - A a B. Ačkoli se oba týmy snažily ze všech sil, jejich výkony na medaile nestačily. Tým A skončil na 9. místě a tým B obsadil 5. místo. Děkujeme chlapcům za svědomitou reprezentaci naší školy.

Tereza Dubská

Memoriál Bohuslava Michalce v Holicích

Ve středu 27. 9. se v Holicích konal Memoriál Bohuslava Michalce. Různých atletických disciplín se zúčastnili i vybraní žáci naší školy. Soutěžilo se například ve vrhu koulí, běhu na 60, 800 a 1000 metrů, štafetě a skoku dalekém.

Naše škola se celkově umístila na krásném - i když „bramborovém“ - 4. místě.

Memoriál si všichni moc užili a našim žákům za reprezentaci školy patří velký dík.

Adéla Bezdíčková
Tereza Dubská

Minitaneční

Opět po dvou letech začaly v sále místní sokolovny Minitaneční pod "taktovkou" Tanečního klubu Apel Holice...

35 mladých dívek a mladých pánů z 8. a 9. ročníku naší školy a jeden náš bývalý žák, nyní student střední školy, se nastrojilo do krásných šatů a obleků a absolvovalo první lekci.

Po krátkém úvodu do základů společenského chování už začaly první nesmělé krůčky - zadávání se do párů, promenáda po parketu a vzápětí dva tance - mazurka a latinskoamerická cha-cha.

Přišla se podívat i řada rodičů a prarodičů a také bývalí žáci, kteří z balkonu sledovali své mladší sourozence nebo jen vzpomínali, jak se před lety "trápili" oni...

Popřejme našim mladým tanečnickům jistý krok do dalších lekcí, výdrž a málo pošlapaných palců. Ať se jim daří.

Ukázky výcviku dravců

Ve středu 11. 10. se první i druhý stupeň ZŠ zúčastnil ukázek výcviku a letu sov a dravců, se kterým přijeli pracovníci ze ZOO Jihlava, kteří se kromě klasických ukázek v ZOO zaměřují také na speciální programy pro školy a mateřské školky. Během hodinového programu jsme viděli ukázky letu, poslouchali odborný výklad a občas se i vyděsili, když někomu dravec prolétl těsně kolem těla, nebo doslova přistál na hlavě...

V ukázkách byli puštík obecný (známe ho jako "Rozárku" z Tří oříšků pro Popelku), výr velký, kalous ušatý, z dravců orel mořský (největší český dravec, který, protože nemáme moře, obývá břehy velkých rybníků), káně a poštolka obecná. Nejvíce pobavil karančo jižní z Jižní Ameriky, který připomíná spíše velkého papouška a více legračně "pobíhá" po zemi než létá. Žákům poskakoval po ohnutých zádech a také jim probíhal mezi rozkročenýma nohama.

Mgr. Jana Sevránková

Schola Bohemia v Ideonu - prezentace středních škol

Dne 13. 10. 2023 se 8. a 9. třída vydaly na přehlídku středních škol s názvem Schola Bohemia do Ideonu v Pardubicích.

Během hodiny a půl jsme měli dost času podívat se na desítky stanovišť středních škol a učilišť nabízejících různé obory - například automobilní školy, stavební a chemické školy, strojírenské a hotelové školy, gymnázia, zdravotní a pedagogické školy, učňovské obory jako zedník, tesař, truhlář, zahradník, kuchař.... Na těchto stanovištích jsme si mohli vyzkoušet různé aktivity (pokusy, videohry, účesy...)

Zástupci jednotlivých škol nám sdělili spoustu informací ke všem oborům, které jejich škola nabízí, a všude jsme dostali letáček s informacemi nejen o jednotlivých oborech, ale i o škole samotné.

Po výstavě se naše cesty rozdělily. Devátáci odjeli do školy objednaným autobusem a my, osmáci, jsme se vydali na vlak. Nemohli jsme vynechat nákupní centrum Atrium. Cestou k němu jsme šli kolem Východočeského divadla, před nímž se konal Kloboukový den. Všichni jsme dostali kloboučky a většina se i vyfotila ve fotokoutku. Dnešní den jsme si báječně užili a budeme se těšit na další školní akce.

Kateřina Krejčíková

Technohrátky - Gymnázium a grafická střední odborná škola Přelouč

Ve středu 18. 10. se 14 zájemců z 8. a 9. ročníku navštívilo Gymnázium a grafickou střední odbornou školu v Přelouči v rámci Technohrátek. Po slavnostním uvítání všech 137 zúčastněných v tělocvičně školy se naši žáci vydali do dílen, kde si vyzkoušeli různé druhy tisku, práci ve fotoateliéru a seznámili se s fungováním 3D tiskárny. Všechny aktivity se konaly formou soutěže, soutěžních družstev bylo celkem deset. Po závěrečném vědomostním kvízu a vyhodnocení se naši žáci umístili na hezkém čtvrtém místě.

Jsme rádi, že můžeme žákům nabídnout aktivity právě v rámci Technohrátek, díky nimž získávají zkušenosti se středními školami a mohou se snadněji rozhodovat, kam dál po základce.

Děkujeme Technohrátkám za tyto akce, které jsou pro žáky zcela zdarma a mají smysl.

Žákyně 9. ročníku Laura Štásková se stala 17 000. jubilejním účastníkem. Jako jubilant musela odpovědět na všetečné dotazy pořadatelů. Přinášíme výňatek z rozhovoru:

„Akce se mi moc líbila a užila jsem si ji. Nejvíc mě bavila výroba placek. Ráda kreslím a maluji, navštěvuji také malířský kroužek na ZUŠ Holic. GYGR bude jedna ze škol, o které budu uvažovat, rozhoduji se ještě o studiu gymnázia. Jednou bych se chtěla věnovat umění nebo psychologii,“ svěřila se Laura Štásková.

Mgr. I. Šmaterová

Mgr. J. Balášová

Dýňová výzva - pečená - akce ŽP

Na pondělí 23. 10. vyhlásil žákovský parlament "Dýňovou výzvu - pečenou". Výzva spočívala v tom, že ten, kdo se chce zúčastnit, má přinést něco upečeného, co obsahuje i dýni (např. bábovku, zákusek, dort, muffiny...). Po sobotních oslavách jsem nevěřila tomu, že v pondělí někdo něco přinese. Byla jsem však velmi mile překvapena, když mně do kanceláře nastoupilo 6 žáků s tím, že přinesli upečené dobroty do dýňové výzvy!!! Tři lidičky byli členové parlamentu, jsem na ně pyšná - s výzvou přišli a také ji splnili! Děkuji zbývajícím třem žákům, kteří se ochotně zúčastnili. T. Jílková - V. tř., D. Čermáková, J. Jelínek - VIII. tř., za ŽP A. Čermáková - VIII. tř., A. Bezdíčková, F. Schmeiser - IX. tř.

Byla vyhlášena i výzva na vyřezávanou dýni, i tu podpořili aspoň 3 žáci.

Dýně vyřezávané - M. Beránková, T. Jílková - V. tř., F. Filipi - VIII. tř.

Děkuji moc všem za účast a podporu, i když by se mohlo zúčastnit více žáků.

Mgr. J. Balášová, garant ŽP

Halloweenské dopoledne na velké škole

Žákovský parlament vyhlásil na začátku října dýnobraň na velké škole. Kdo chtěl, mohl přinést vyřezanou dýni, kdo chtěl, mohl upéct něco z dýně. Vyvrcholením bylo vyhlášení halloweenského dopoledne - kdo chtěl, mohl přijít v zajímavém ustrojení. Účast na všech akcích nebyla úplně veliká, ale podpora byla. Děkujeme všem, kteří mají smysl pro legraci, kteří mají chuť tvořit a realizovat se. Moc si toho vážíme.

Mgr. J. Balášová, garant ŽP

Halloween na malé škole

Prvňáčci si připomněli Halloween na kroužku AJ, zatančili si, zazpívali písně o strašidlech a přitom se učili nová slovíčka a věty v AJ.

Třetáci si povídali, jaký je rozdíl mezi Halloweenem a Památkou zesnulých. Někteří žáci přišli v maskách. Vyráběli lapbook, v němž si mohou tyto svátky kdykoliv připomenout. Tvořili duchy a mumie, absolvovali i venkovní halloweenskou stezku, luštili šifry. Dopoledne si naše děti opravdu užily.

Mgr. Lada Louženská
Mgr. Lucie Pluskalová
Mgr. Alena Poláková

Prázdninový čtvrtek ve školní družině

Školní družina byla otevřena ve čtvrtek 26. 10. od 7:00 do 15:00 hodin. Přišlo do ní celkem 19 dětí. Na programu byl výlet vlakem do Holic. Zde jsme navštívili Africké Muzeum Dr. Emila Holuba a dozvěděli jsme se v něm hodně zajímavostí. Pak jsme si trochu zasportovali na čerstvém vzduchu, nakoupili jsme si nějaké drobnosti, v cukrárně jsme potěšili hladová bříška dobrotami a vrátili se zpátky do školy. A jelikož je v úterý 31. 10. svátek zvaný Halloween, vyrobili jsme si netopýry. Den nám uběhl velmi rychle a byl plný hezkých zážitků.

D. Vachová, vedoucí vychovatelka

Návštěva VČD Pardubice - III.A a III.B

Začátek tohoto týdne byl pro nás velmi příjemný. První hodinu jsme si připomněli, jak se chovat v dopravních prostředcích a v divadle. Pak jsme se vydali na vlakové nádraží, odkud jsme odjeli do Pardubic. Cesta nám rychle uběhla a příjemnou procházkou jsme došli k divadlu, kde jsme zhlédli hru Mach a Šebestová. Představení se nám líbilo a už se těšíme na příští návštěvu.

Mgr. L. Louženská
Mgr. L. Pluskalová

Florbalový turnaj dívek v Holicích

Dne 13. 11. se dívky z naší školy zúčastnily florbalového turnaje v Holicích.

Mezi sebou se utkalo šest týmů ze ZŠ Dolní Roveň, Gymnázia Holice, ZŠ Sezemice, ZŠ Komenského Holice, ZŠ Emila Holuba Holice a ZŠ Dubina. Naše dívky hrály velmi vyrovnané zápasy, ale každý zápas prohrály velmi těsně o gól.

Bohužel skončily až na 6. místě. Děkujeme za reprezentaci školy a za velkou snahu.

Marie Pfeiferová

Florbalový turnaj chlapců v Holicích

Dne 14. 11. 2023 se chlapci z naší školy zúčastnili florbalového turnaje v Holicích. Mezi sebou se utkalo šest týmů ze ZŠ Dolní Roveň, Gymnázia Holice, ZŠ Sezemice, ZŠ Komenského Holice, ZŠ Moravany a ZŠ Emila Holuba Holice. Chlapci odehráli celkem čtyři zápasy, z toho tři vyhráli a jeden prohráli. Přestože se chlapci snažili ze všech sil, nakonec obsadili bronzovou příčku. Diplom převzal Michal Netík, kapitán týmu.

Hoši, děkujeme!

Adéla Bezdíčková
Tereza Dubská

ROZHOVORY

Zeptali jsme se na „velké“ škole našich nejmenších:

1. Co se ti nejvíce líbí na velké škole?
2. Co se ti nelíbí na velké škole?
3. Co bylo lepší na malé škole?
4. Co je lepší na velké škole?
5. Na co ses nejvíce těšil/a?

Patrik Sixta

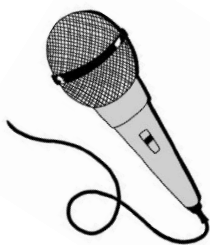
1. Knihovna.
2. Nic, vše je super.
3. Nic, velká škola je lepší.
4. Vše.
5. Že mi skončila družina.

Ondřej Šťastný

1. Mám tu hodně kamarádů.
2. Přísní učitelé.
3. Měl jsem tam víc kamarádů, kteří hrají pokemony.
4. Jsou tu jiní učitelé.
5. Na kamarády Matěje Vojtíška a Ondřeje Žilku.

Michaela Beránková

1. Přestávky s kamarády a paní učitelky Záplatová a Therová.
2. Žáci, kteří mluví o přestávkách sprostě.
3. Paní učitelka Schejbalová.
4. Můžu se o velké přestávce jít napít do jídelny a nemusím chodit na obědy z malé školy na velkou.
5. Na nové učitele a na svou sestřenku.

Jakub Kmoníček

1. Líbí se mi, že můžu pít při hodině. Nelíbí se mi, když mi berou věci.
2. Na malé škole nebylo nic lepší.
3. Na velké škole je lepší, že nemusím chodit daleko na oběd.
4. Na třídu a na učitele.
5. Na malé škole byli horší učitelé. Na velké škole mi děti berou věci.

Ladislav Štancel

1. Na velké škole se mi líbí anglický jazyk a učitelé. Není nic, co by se mu nelíbilo.
2. Na malé škole byli hodnější učitelé.
3. Na velké škole jsou taky hodní učitelé a kamarádi.
4. Jen jsem se těšil, že přijdu.
5. Když děti dělaly blbosti, tak se paní učitelka naštvala a celá třída dostala trest. Na velké škole je to stejné.

Anna Pištorová

1. Líbí se mi, že tady mám velkou třídu a že můžu chodit po škole. Nelíbí se mi přísní učitelé.
2. Na malé škole byli hodnější učitelé.
3. Na velké škole mám více kamarádů.
4. Těšila jsem se na velkou třídu a na kamarády.
5. Na malé škole nebylo nic horšího a na velké škole taky není nic horšího.

Kateřina Krejčíková
Adéla Kyllarová

Oslavy 90. narozenin naší školy a s nimi i vystoupení tříd jsou za námi. Veliký úspěch zaznamenala pohádka „Jak se vdávají princezny“. Nemohli jsme se nezeptat její autorky, Barbory Kuchyňkové, jak to celé vzniklo.

Jak se ti pracovalo?

Pracovalo se mi dobře se svými spolužačkami.

Jak dlouho ti trvalo to vymyslet?

Trvalo to necelé dva měsíce.

Vymyslela sis to všechno sama?

Ne, pracovala se svými spolužačkami, například Markétou Šťastnou.

Bavilo tě to vymýšlet?

Bylo to složité, ale s kamarádkami jsme si poradily.

Jsi spokojená se svojí prací?

Jsem docela dost spokojená, protože mě to bavilo sledovat.

Zajímalo nás i to, jak se cítili moderátoři, kteří nás celou akademií provázeli.

1. Proč ses rozhodl/a přihlásit jako moderátor/ka?
2. Byl/a jsi nervózní?
3. Jaké představení se ti líbilo nejvíce?
4. Jak jsi byl/a spokojený/á se svým výkonem?

Adéla Bezdíčková

1. Chtěla jsem překonat svůj strach z vystupování před lidmi.
2. Ano, hodně.
3. Nejvíce se mi líbilo vystoupení 8. třídy.
4. Se svým výkonem jsem celkem spokojená.

Samuel Kopa

1. Jen tak, nevím proč.
2. Byl jsem docela dost nervózní.
3. Mně osobně se nejvíce líbilo představení 8. třídy.
4. Se svým výkonem jsem spokojený.

Tereza Dubská

1. Chtěla jsem se nějak zúčastnit výročí školy, tak jsem šla dělat moderátorku.
2. Byla jsem hodně nervózní, ale ke konci mě stres přešel.
3. Nejvíce mě zaujalo vystoupení 8. třídy.
4. Se svým výkonem jsem spokojená.

Jan Provazník

1. Protože jsem chtěl hrát v divadle, ale už byly role obsazené.
2. Ano, byl jsem celkem dost nervózní.
3. Nejvíce se mi líbilo představení 8. třídy.
4. Se svým výkonem jsem nadmíru spokojený.

Oslovili jsme i paní ředitelku a paní zástupkyni, aby nám pomohly na oslavy a školu jako takovou nahlédnout svýma očima.

Zeptali jsme se:

1. Jak dlouho trvaly přípravy oslav 90. výročí založení školy?
2. Jak moc byly přípravy celé akce náročné?
3. Jak moc jste spokojená s jejím průběhem a konečným výsledkem?
4. Co pro vás znamená škola?

Jarmila Michálková, ředitelka školy

1. Přípravy trvaly ve své intenzivní fázi dva měsíce.
2. Přípravy byly velice náročné.
3. Oslavy se povedly, jsem spokojená.
4. Škola je velká součást mého života.

Jaroslava Balášová, zástupkyně ředitelky školy

1. O oslavách jsme začali mluvit už v minulém školním roce, takže oslavy se začaly připravovat už loni.
2. Náročné to bylo hodně, sestavit program, sehnat sponzory, vymyslet design brožur...
3. Jsem velmi spokojená, myslím, že se vše nádherně povedlo.
4. Škola je můj celý profesní život, znamená pro mě hodně, mám ji ráda, jsem v ní ráda.

PERLIČKY A VTIPY ZE ŠKOLNÍCH LAVIC

Učitelka: „Použij ve větě slovo ZDRAVÍ jako sloveso. „Pomůžu ti - co dělají děti na začátku hodiny?“ Žák odpoví: „Brečí.“

„Tati, ve škole jsem dostal pětku.“
„No, každá koruna dobrá.“

Na rodičovském sdružení: „A nezlepšil se náhodou můj syn?“ „Ale jistě, váš podpis již falšuje daleko lépe.“

Při hodině tělocviku si žáci lehají na záda a napodobují jízdu na kole.
„Pavlíku, proč necvičíš s ostatními?“
„Zrovna jedu z kopce.“

„No, jak se jmenovala žena, kvůli které se ve starém Řecku vedla slavná bitva?“ ptá se učitelka Heleny.

„Nevím.“

„No přece jako ty.“

„Cože? Kropáčková?“

„Nechci vás strašit, pane učiteli,“ říká žák pedagogovi, „ale tatínek říkal, že jestli nezačnu nosit lepší známky, dostane někdo pěkný výprask.“

A něco z češtiny aneb my dobrá Čecha být:

- Mával oběma rukama, *nebo* obouma rukama a také oběma ruky.
- Dítě kopalo baculatěma nožičkami, *nebo* baculatými nohy.
- Nestyděla se chodit s očima na punčošce.
- Mrkal na mě svými modrými očima, *nebo* svými modrými očkami a *také* svými modrými oky.
- Košík s velkými ušami.
- Poslouchej mě ušima.
- Chci hodinky s normálními ručičkami.

Věstonická Venuše je:
- žena vyznačující plodnost a důležitost
- nález plodné ženy

Charles Darwin:
- byl kosmonaut, první šlápl na Měsíc
- našel Věstonickou Venuši
- byl vynálezce pravěku

Co je tlupa?
- smečka lidí
- shromáždění lidí

Žák učitelu při písemné práci: „Můžu si vzít nový papír? Já to opsal od souseda, ale nevšiml jsem si, že má běčko...“

PRÁCE NAŠICH ŽAKŮ...

V sedmé třídě se zabýváme kronikami. Při hodině literatury sedmáci „přebásnili“ příběh z Kosmovy kroniky O Krokovi a jeho dcerách. Museli zapojit vlastní fantazii a slova naskládat do veršů a rýmů. Na vlastní kůži tak pocítili, jak těžký úděl měl takřečený Dalimil, když sepisoval své dílo.

Krok měl tři dcery,
nedal by je za žádné ceny.
Nejstarší je Kazi,
legraci nezkaží.
V bylinkách se vyzná,
k věštění se přizná.

Další dcera, to je Tetka,
svobodná je však doted'ka.
Hrad Tetín, tam ona žije.
Voda Mže o břehy bije.
Lid se vílám klaní,
věří Tetky lhaní.

Třetí, věkem nejmladší,
ale myslí nejstarší,
jmenuje se Libuše,
nemyslí však na muže.
Měla krásný hrad,
Libušín se měl nazývat.

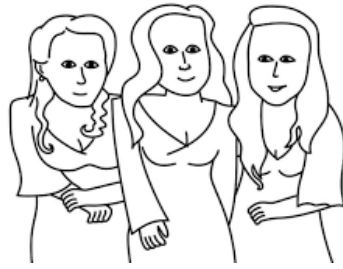
Ema Bartlová
Ema Schmeiserová
Tereza Štosková

Byl jednou jeden Krok,
netrvalo ani rok,
narodila se mu dcera,
ta se Kazi jmenovala.

Druhá byla Teta,
co už má svá léta.
Třetí léty nejmladší,
myšlenkami nejstarší
byla kněžna Libuše,
co mluví všem do duše.

Adéla Brňáková
Petr Horčíčka
František Machač
Matyáš Melc

Rozvážný byl Krok a měl ruce v bok,
k tomu tři dcery měl, jak starý Kosmas děl.
Kazi bylinky znala a s nimi lidem pomáhala.
Teta v Tetíně klanila se vílám
a vládla nadpřirozeným silám.
Libuše byla krásná jako Venuše
a tak moudrá byla,
že si ji družina oblíbila.

Jiří Drábek
Ondřej Severin

Krok měl tři dcery.
Jedna byla Kazi,
ta uměla léčit,
taky však i ničit.

Druhá byla Teta,
měla svoje léta,
postavila Tetín,
tak já zase letím.

Třetí byla Libuše,
taky byla „moudruše“,
postavila Libuším,
za jak dlouho,
netuším.

Vanesa Fligerová
David Hrubeš
Tomáš Pichl

Krok, ten založil dobrej rod.
Jeho třetí plod, ten byl nejmíc hot.
Byla to Libuše, ta, co měla obušek.
Hlavu měla jako kedluben,
lidi by pro ni hráli i na buben.
Druhej plod, ten nebyl tak hot,
papala bylinky, věštila blbinky,
Poslední plod byl hodně grogy,
podezření bylo i na
Teta často po lese bloudila,
za stromy pak víly viděla.

Ladislav Bělka
Ondřej Štorek

Devátáci měli za úkol vymyslet příběh s největším počtem **vyjmenovaných slov**. Přejeme příjemné počtení.

VYJMENOVANÁ SLOVA

Jednoho adventního večera se **obyvatelé Litomyšle** rozhodli **vydat** na tamější vánoční trhy. Byl klidný pozdní večer a **Zbyněk** měl stánek s grilovanými **vydrami** hned vedle stánku s trdelníky. Vesele si griloval vydra Žofku a vřele se usmíval na slečnu Kláru. Smáli se a povídali si a Zbyněk **nemyslel** na nic jiného než na ni. Úplně zapomněl, že griluje Žofku... Ta se začala připalovat. Najednou vydra chytla. Malý stánek byl v plamenech. Obyvatelé Litomyšle začali panikařit. Náhle **přiklopýtal** bratr **Zbyšek**. **Vytáhl** hasicí přístroj a stánek uhasil. „Zbyňku, Zbyňku... já ti říkal, že máš radši grilovat **netopýry** a ne vydry! Ach, ty **kopyto** jedno!“ Uklidili **zbytky** stánku a **odklopýtali** společně domů...

R.I.P Žofka

Anna Bílková, Laura Štásková, Michaela Štěpánová

Byla jednou jedna **bylinná mýtina** nedaleko **Přibyslavi**, na níž žila zvířátka - **sýkora**, **netopýr**, **slepýš**, **hlemýžď** a **býk**. Každý z nich měl svou část mýtiny, ve které měl svůj **příbytek**. Všichni se tam měli rádi a **vyměňovali** si mezi sebou suroviny, například **sýry**.

Jednoho dne se sešli všichni ve středu mýtiny u staré **výhně**, aby **vyřešili** svůj **výlet** do **Litomyšle** na zámek. Shodli se a **vyrazili** na cestu. Cestou potkali **syna** starého **výra**, který se k nim přidal na **výpravu**. Na konci dne se utábořili na **pelyňkové** louce. Přes noc byla bouřka a dost se **blýskalo**. Hromy a blesky křižovaly oblohu. Zvířátka to **vyděsilo**, a běžela na **nejvyšší** horu jménem **Pražka**, kde byl vysílač a malý rozpadlý baráček. Schovala se v něm a šťastně přečkala **zbytek** noci.

Ráno vyšlo slunce a zvířátka se **vydala** na cestu. Za pár hodin konečně všichni došli k **vysněnému** zámku. Prošli si zámek, zahradu i kavárnu. Když zapadlo slunce, unavená zvířátka se schovala pod nejbližší stromy. Usnula **vyčerpáním**. **Brzy** ráno pak společně vyrazili domů. Cestou potkali známé, jak za autem táhnou vlek se slámou. Zvířátka byla dost vyčerpaná, a tak se opatrně schovala do slámy a popovezla se do Přibyslavi. Tam z vleku **vyskočila**, hlemýžď musel opatrně, měl jednu nohu a tu si nesměl zlomit, rozloučila se a šla **bydlet**.

Tomáš Exnar, Jan Provazník, František Schmeiser

Pátáci měli vymyslet příběh, který obsahuje zadaná slova: PES, MALÝ, BĚHAT. Přinášíme vám jeden z těch povedených....

Pozor, tady duch!

Bylo, tedy spíš nebylo, v zahradě pod myslivnou se odehrával zábavný, či snad strašidelný příběh.

V té zahradě pobýval starý opuštěný **pes** a také tady zůstal malý, zlý, ošklivý ježek. Ale myslivna byla úplně, ale úplně opuštěná. Alespoň si to všichni, až na psa, mysleli. **Malý** ježek se chtěl do myslivny podívat. Pes naléhal, ať tam nechodí, ale nic platno. Ježek překročil práh a najednou se otevřela okna, světla zablikala a bum. Ozvala se rána... Starý pes uviděl někoho **běhat** kolem zahrady. Ježek to nebyl... Osoba zaskřehotala: „Nepustím tě, ježku, ven, dokud nepřestaneš být zlý. A abys věděl, kdo jsem, tak tě zaklínám na klubko vlny. Ted' už poznáš, že jsem **DUCH!**“ a zmizela. Pes zavolal: „Duchu Buchu!“ Ozvalo se: „Jsi to ty, pse?“ „Jsem to já,“ odpověděl pes.

Duch se jmenuje Buch a je to psův kamarád. Pes pokračuje: „Prosím, pust' ježka, postarám se o to, aby byl hodný.“ Buch chvíli přemýšlí, ale potom svolí. Z myslivny se vykutálí klubko. Koulí se a koulí se a koulí, z koule je za chvíli ježek, kterému se ještě motá hlava. Pes ho prožene po zahradě a ježek už nikdy nebyl zlý.

Anna Kaplanová, 5. třída

Při hodině výchovy ke zdraví jsme si se šestáky četli příběh bez konce. Ten mu děti vymýšlely. Podívejte se, jak se jim to povedlo. Skutečný konec příběhu tu objevíte také...

"Tati, já chci peníze na čokoládu pro tebe a pro maminku," řekl smutně syn. Tatínek se usmál: "Tak jo a zbytek si nech. Ale hlavně se domluv s maminkou, ať to koupí ona." A tak šel syn za maminkou: "Mami, tady máš peníze." Maminka se ani nepodivila: "Dík, ale nepočítej s tím, že ti něco koupím." Syn se zeptal: "A nemůžu aspoň koupit tobě a tatínkovi čokoládu?" Maminka souhlasila. Syn ji pevně objal: "Miluju tě, mami." Tohle vyznání maminku rozrušilo. Dala synovi pohavek. Nesnášela jakékoli citové projevy. Chlapec se rozplakal. Maminka začala křičet: "Můžeš už bejt zticha?!"

Syn se rozbřečel ještě víc. Rozzouřená matka ho zavřela v pokoji a nandala mu, co se do něj vešlo. Zastavila ji až věta: "Mami, nech mě být, to strašně bolí!" Přestala chlapce bít, vyndala z tašky čokoládu, dala synovi tu pro tatínka, svou si schovala. Někdy člověk prostě nechápe...

K smíchu to není...

Jednoho dne se vrátí unavený otec z práce a u dveří ho čeká jeho pětiletý syn. Syn: "Tatínku, smím se tě na něco zeptat?"

Otec: "Ano, pověz, co tě trápí."

Syn: "Tati, kolik korun vyděláváš na hodinu?"

Otec: "Do toho ti nic není, proč se na to ptáš? Ale jestli to tak nutně musíš vědět, vydělávám 100 Kč na hodinu."

"Ach jo", smutně odpoví synek a sklopí hlavu. Pak přijde k tatínkovi blíž a ptá se: "Tati a mohl bys mi půjčit 50 korun?"

Rozzlobený otec vyžene synka spát s odpovědí, že nemá peníze na hlouposti a hračky a že musí vydělávat peníze na živobytí pro celou rodinu. Malý chlapec odejde, lehne si do postýlky a tiše pláče... Otec zatím sedí v pokoji a přemýšlí o tom, na co jeho malý syn potřeboval peníze. Po chvíli mu to nedá a jde za malým do pokojíčku. Ptá se syna, nač potřebuje peníze. Synek nadzvedne polštář a ukazuje tatínkovi našetřených 50 korun. To se otec opět rozčílí a ptá se syna, na co potřebuje ještě další peníze...

Anna Lohniská

A syn odpověděl: "Protože jsem ti chtěl koupit hrneček, ten tvůj se přece rozbil, chtěl jsem ti udělat radost"

Simona Klejchová
Denisa Kučerová
Kateřina Vondráčková

A synek se svěřuje: "Chtěl bych bonbony, žvýkačky, zmrzlinu, brambůrky, ovoce a balónky, pastelky, hračky, omalovánky a taky něco na dárky pro tebe. Prostě na to, co normálně nemám."
Važme si toho, že my tyto věci máme běžně.

Kateřina Hemerová, Taisii Liakh

Chlapec vylezl z postele a ukázal tatínkovi prodejnu, která byla naproti jejich domu. Tatínek se zamyslel, na co chce použít chlapeček sto korun v prodejně.
Ráno se tatínek probudil a šel se podívat do prodejny, jaké hračky chlapeček může chtít. Ale žádné tam nebyly. To tatínka zarazilo. Nedalo mu to a musel se zeptat prodavačky, jaké mají hračky. Ta mu ale odpověděla: "Pane, hračky už přes měsíc nemáme."
Tatínek byl zmatený, prodavačka ale pokračovala: "Včera sem přišel asi pětiletý kluk, že by chtěl nůž." Tatínek zůstal stát jako opařený. Nůž, proboha, na co nůž?
Ihned zděšeně utíkal domů. Snad nebude pozdě...

A skutečný konec...

Klára Kašparová

"Víš, tati, kdybys mi přidal 50 korun, měl bych celých 100 korun, to je tolik peněz, abych si mohl koupit hodinu tvého času... Přijď, prosím tě, zítra z práce o hodinu dříve, chtěl bych s tebou večeřet a chtěl bych si s tebou chvíli hrát..."

Zlomený otec objemul svého syna a poprosil ho za odpuštění...

**Redakce vyhlašuje
literární soutěž
na prosinec:**

Napiš básničku na téma vánoční cukroví.

Nezapomeň, že by se měla rýmovat.

*Básničku napiš krasopisně na papír,
můžeš ji i ilustrovat.*

*Můžeš ji napsat i na počítači
a doplnit obrázky.*

**Své dílo pošli do 20. 12. na adresu redakce:
smaterova.ivana@zsdolniproven.cz.**

Můžeš donést i praktickou ukázkou cukroví :-D.

VÁNOCE U SOUSEDŮ

SLOVENSKO

Slovenské Vánoce jsou velmi podobné těm našim - také se neobejdou bez stromečku, cukroví, kapra s bramborovým salátem nebo dáreků od Ježíška. Vánoční svátky stejně jako u nás začínají 24. prosince Štědrým dnem a končí první neděli následující po příchodu Tří králů. Každý kraj, ba dokonce každá rodina udržuje své vlastní tradice. Během Štědrého dne se až do večera drží půst. Když se na nebi objeví první hvězda, rodina usedne k večeři. Někde si medem nakreslí malý křížek na čelo, aby si pamatovali, že na sebe mají být hodní. Poté se společně pomodlí. Jinde večeře začíná „ostrým přípitkem“, tedy přípitkem s kapkou tvrdého alkoholu. Pod ubrus nebo talíř se dávají peníze a do peněženky navíc pro náhodné pocestné nebo zesnulé, talířů ale vždy musí být „párny“ (sudý) počet. Někteří kolem noh od stolu omotávají řetěz, aby rodina držela stále při sobě. Zbytky od jídla se nevyhazují, v minulosti se nosily nemocnému dobytku, dnes se jimi krmí zvířátka venku. Po večeři se krájí jablka a hlava rodiny hází vlašské ořechy do kouta - to aby celé rodině zajistila štěstí a hojnost. Pak konečně následuje rozbalování dáreků, které stejně jako u nás nosí malý „Ježíško“.

RAKOUSKO

Sváteční období v Rakousku v podstatě začíná již 18. listopadu otevřením prvních vánočních trhů ve Vídni, které jsou v němčině nazývané Christkindlmärkte. Ježíšek naděluje dárky 24. prosince večer. Jeho příchodu předchází příprava vánočního menu s kaprem. Avšak v mnohých domácnostech převládají vepřové řízky, krůta, kachna, nebo zvěřina. Ze sladkého nesmí chybět vánočka a jablečný štrúdl. Po večeři se zapalují svíčky na stromě a rozbalují se dárky, které balí většinou otec rodiny. Rakušané jsou pyšní na své tradice a velice je ctí. I když v Rakousku existuje označení pro Ježíška „Weichnatmann“, což je něco mezi Santa Clausem a Mikulášem, místní Santa Clause odmítají.

POLSKO

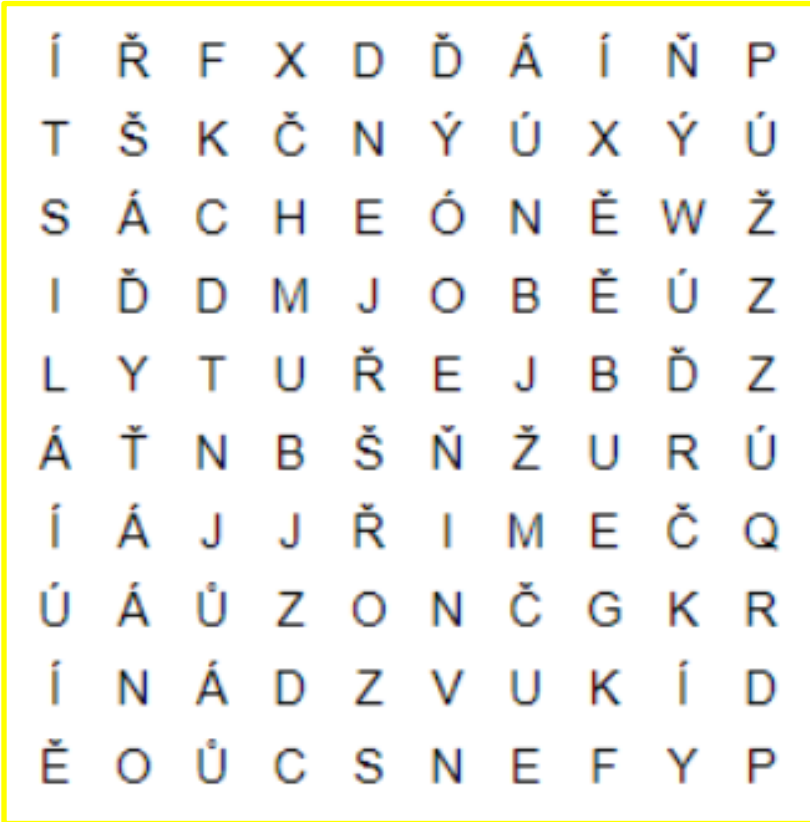
V Polsku se věří, že Ježíšek opouští o Štědrém dni nebe a snáší se na oslíku mezi lidi na zem. Proto polské děti chystají pod stromečkem pro unavené oslátko trochu sena na občerstvení. Děti rozbalují dárky na Štědrý den s první vycházející hvězdou. Poláci mají na Štědrý den večeři o dvanácti chodech symbolizujících počet měsíců v roce a počet apoštolů, od různých předkrmů, pirožků, přes polévku, plněného krocana, ryby až po speciální zákusky tzv. "ušky". Na štědrovečerním stole nesmí chybět polévky jako boršč, zelňačka, houbová nebo rybí a samozřejmě štědrovečerní ryba - kapr, sled' nebo jeseter. Večeře je ukončena moučníkem. Charakteristické jsou takzvané makůvky, žemle máčené v mléce dochucené mákem a rozinkami nebo makové koláče. Úplně naposled přijde sušené ovoce a rozmanité cukroví. O vánočním večeru dostávají dárky i zvířata. Nezapomíná se na ně, protože jedna legenda vypráví, že zvířátka o půlnoci promluví lidskou řečí a sdělují si, jak s nimi lidé zacházejí.

NĚMECKO

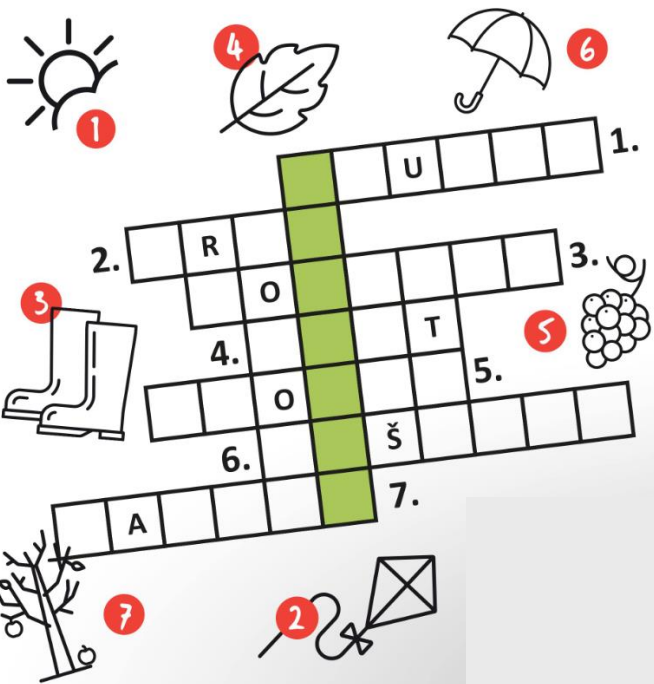

Vánoce v Německu ovlivnily to, jak se tento svátek slaví nejen u nás, ale i v řadě jiných zemí po celém světě. Vánoční stromek i skleněné ozdoby pocházejí právě odtud. Němcům ale vděčíme také za tradici adventního kalendáře. Ten první, dřevěný, vznikl v této spolkové zemi, stejně jako jeho pozdější čokoládová verze. Z Německa jsme převzali také tradici adventních věnců. Němci Vánoce milují a samozřejmě jsou na svoje tradice náležitě pyšní. Ve většině částí spolkové země se o obdarování dětí stará Ježíšek. I tuto tradici si užíváme díky našim německým sousedům. Na severu se ovšem můžeme setkat také s postavou Weihnachtsmanna neboli Vánočního muže. Má zrzavé vlasy i vousy, dlouhý plášť s kapucí a cestuje na divokém větru. Štědrý večer se ani tady samozřejmě neobejde bez řady dobrot a vánočních specialit. V každé části Německa se jí něco jiného. Často se na stole objevuje pečená husa, kachna nebo klobásy se zelím a knedlíky. Obvyklé jsou také ryby a bramborový salát. Více než 300 let se v německých domácnostech připravuje vánoční štola, perníčky, vánočka nebo typické sušenky s názvem Spekulatius.

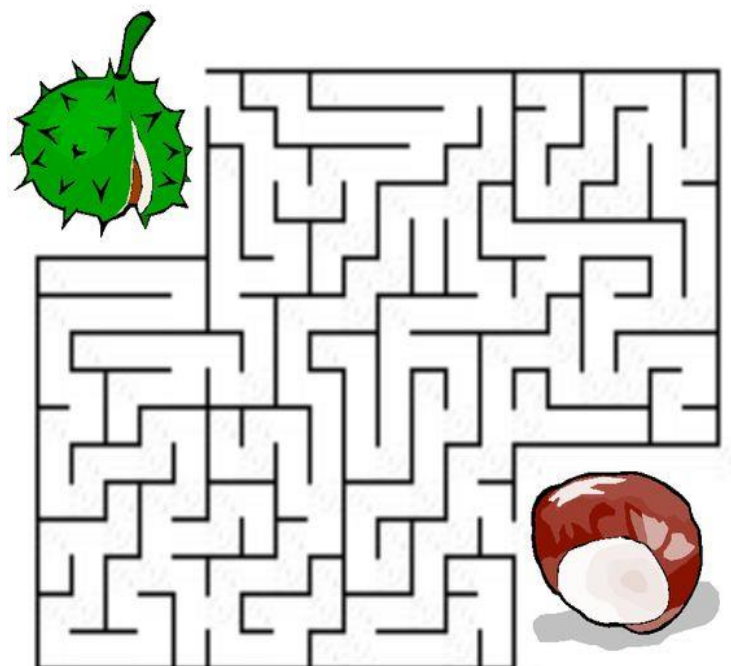
Zkus v osmisměrce nalézt všechna zadaná slova.

1. Zvíře, které má bodliny.
2. Druh tykve.
3. Americký svátek, kde je tradicí jíst krocana?
4. Svátek mrtvých.
5. To, co opadá ze stromů?

Najdi cestu od jednoho kaštánku k druhému.

V PŘÍŠTÍM ČÍSLE NAJDETE

Jak jsme si užili Vánoce ve škole.

Rozhovory a recepty.

Kdo vyhrál vánoční soutěž.

Luštění a hlavy lámání.

Něco o dalších členech redakce.

Jak prožili Vánoce zaměstnanci školy.

Jak jsme prožili Vánoce my, žáci.

Akce, které jsme uskutečnili